

Ordføreren (Thestrup): Finansudvalget har gennemgået og behandlet forslaget og indhentet oplysninger om omfanget af de i øjeblikket løbende garantiforpligtelser. Finansudvalget har efter ministerens anmodning stillet det ændringsforslag, at ordene i § 2:

„eller, såfremt folketinget måtte være hjemsendt, med det senest valgte finansudvalg“, udgår, idet disse ord jo efter grundlovsændringen ikke længere har nogen reel betydning.

Jeg skal herefter på finansudvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med den omtalte ændring.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke finansudvalget, fordi man har indstillet forslaget til vedtagelse og tiltrådt det af mig stillede ændringsforslag. Jeg anbefaler det høje ting at stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og § 3 vedtages uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1082; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 157).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Ny paragraf.

1) Efter § 2 indføres som ny paragraf:

„§ 0.

I lov nr. 149 af 10. april 1922 forhøjes de i § 8, stk. 1—6, omhandlede fradrags- og indtægtsbeløb med 90 pct.“

Ny paragraf.

2) Efter § 2 indføres som ny paragraf:

„§ 0.

I bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 ændres i 3. linie „16 år“ til: „18 år“, og de fire sidste linier affattes således:

„med følgende beløb for hvert barn:
Område A..... 1 500 kr.
Område B..... 1 300 -
Område C..... 1 100 - “

Til § 3.

3) I 10. linie erstattes „og“ af komma, i 11. linie efter „248“ indføres ordene: „og 263“, og i 12. linie efter „år“ indføres: „samt enligstillede mødre og enker“.

Ny paragraf.

Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

4) I bestemmelsen i § 17 i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 ændres i stk. 1, punkt a), „16 år“ til: „18 år“, til punkt b) føjes følgende ny sætning: „Indtægter for lærlinge og studerende under 18 år medregnes dog altid i familieoverhovedets skattepligtige indkomst.“, og i stk. 3 ændres i 1. linie „16 år“ til: „18 år“.

Ny paragraf

5) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

Som ny paragraf efter lovbekendtgørelsens § 18 indsættes følgende bestemmelse: „I lov nr. 149 af 10. april 1922 foretages følgende ændring i § 26:

I stk. 2, 9. linie, slettes punktummet efter „deslige“, og der indføres: „og om hvilke rente- og udbyttebeløb, der er udbetalt og med angivelse af de pågældendes navn og bopæl“.

Ny paragraf.

6) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

Som ny paragraf efter lovbekendtgørelsens § 18 indsættes følgende bestemmelse:

„I lov nr. 149 af 10. april 1922 indføres i § 37, stk. 1, som nyt punktum følgende: „For arbejdsløshed udover 30 dage vil der altid være at eftergive et beløb svarende til skatten for ledighedsperioden.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Knudsen): Som det fremgår af udvalgets betænkning, har udvalget afholdt 5 møder og haft 2 samråd med finansministeren. Der er i udvalget behandlet forskellige spørgsmål, hvorfor der nærmere er redegjort i betænkningen. Specielt har der i udvalget været almindeligt ønske om, at fradragene for pensionspræmierne kunne komme til at træde i kraft så hurtigt, som det overhovedet var muligt, dog under forudsætning af at man var sikker på, at det blev en ligelig og retfærdig behandling af alle grupper af pensionsforsikrede. Efter de oplysninger, der er fremkommet under udvalgsarbejdet, er udvalget imidlertid enedes om, at det må have sit forblivende ved det foreliggende forslag, således at de nye regler, som af finansministeren foreslået, træder i kraft fra og med skatteåret 1955—56.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at man ifølge betænkningen har behandlet problemet om en del af Københavns oplandskommuner, som har ønsket at komme ind under hovedstadsområdet, og der er i betænkningen nævnt 3 kommuner: Brøndbyerne, Høje Taastrup og Ballerup-Maaløv. Udover disse 3 er der tale om Hørsholm og Birkerød kommune. Jeg skal også vedrørende dette spørgsmål henvise til betænkningen. Udvalget er enigt om at følge det af den højtærede minister stillede forslag.

Derudover har udvalget kun ønsket at stille et enkelt ændringsforslag, som er tiltrådt af finansministeren. Dette ændringsforslag går ud på at gennemføre en yderligere lettelse for de nyetablerede, ved at man nedsætter den procent, den samlede gæld skulle andrage af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar, fra 125 til 100. Jeg skal på udvalgets vegne anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Om de ændringsforslag, der foreligger udenfor betænkningen, og som er stillet af det kommunistiske parti, vil jeg kun sige, at dem kender vi fra tidligere behandlinger af ligningsloven. Jeg anbefaler, at man stemmer imod disse ændringsforslag, også under

henvielse til det arbejde, der forestår med skattereformen i det hele taget.

Alfred Jensen: Det forekommer mig at være et magert resultat, der er kommet ud af udvalgsarbejdet. Alle de synspunkter, jeg har gjort gældende, har tilsyneladende ikke været taget op til behandling; jeg kan i hvert fald ikke se noget om det i betænkningen og har heller ikke hørt noget i den retning af ordførerens redegørelse for udvalgsarbejdet. Derimod ser jeg nok, at man har behandlet et par småproblemer — jeg kalder det småproblemer, for det er de i sammenligning med helheden, men de er naturligvis ikke småproblemer for de skatteydere, det kommer til at dreje sig om.

For det første er der spørgsmålet om skattelettelse for tuberkulose- og poliogramte. Man kan se, at det spørgsmål har været drøftet, men der er ikke truffet nogen bestemmelse til en løsning for det kommende skatteår, og det kan måske for visse mennesker være en trøst, at der arbejdes med en reform af skattelovgivningen, men netop denne kategori og andre, der er ligestillet hermed, har brug for en lettelse allerede i det år, der stunder til, og som vi nu lovgiver for.

Man har været mere resolut, når det drejede sig om at give skattelettelse for folk, der har etableret sig i årene 1950—52. Det er muligt, at det er særlig velbegrundet, jeg er ikke i stand til at overskue det, fordi jeg ikke har hørt al den argumentation, der kan fremføres derfor, da vi ikke har deltaget i udvalgsarbejdet, men selvom det nu er aldrig så velbegrundet, er det givet, at det ikke kan klare problemerne for alle de mange tusinde skatteydere, der har ondt ved at udrede de skatter, der skal betales. Jeg ved meget vel, hvad jeg ofte har sagt, at hele skatteproblemet ikke løses med ligningsloven alene; man må sammenholde denne med udskrivningsloven, men når man ikke er lydhør overfor de ønsker, der er fremkommet om lettelser, er der ikke meget håb om, at problemerne klares ved udskrivningsloven. Jeg tror ikke, at der vil komme alle de lettelser og lempelser, som burde gennemføres, og derfor har den kommunistiske gruppe, som rigtigt bemærket af ordføreren, stillet ændringsforslag til denne behandling, som vi har gjort det

[Alfred Jensen.]

tidligere. Der er også stillet 6 ændringsforslag denne gang, men det er nu ikke helt de samme som i fjor og i forfjor. Jeg skal nærmere begrunde disse ændringsforslag.

Det første ændringsforslag går ud på, at der indføres en ny paragraf efter § 2. Denne nye paragraf går ud på, at de beløb, der er fastsat i lovens § 8, stk. 1—6, skal forhøjes med 90 pct. Når vi har stillet det forslag tidligere og gør det i år igen, er det, fordi man ikke har ajourført fradragsbeløbene, de såkaldte forsørgerfradrag, og heller ikke de indtægtsgrænser, indenfor hvilke de gives helt eller delvis. Der er kun gennemført forhøjelser på 15 pct. for fradragsbeløbenes vedkommende og 20 pct. for indtægtsgrænsernes vedkommende, og det siger sig selv, at det er altfor lidt. Det vil i virkeligheden sige, at der for fradragsbeløbene mangler en forhøjelse på 75 pct. og for indtægtsgrænserne en forhøjelse på 70 pct., og det er altså denne forhøjelse, vi har stillet forslag om.

Det er fra denne talerstol adskillige gange sagt, at det særlig er mellemindkomsterne, der rammes urimelig hårdt af skattelovgivningen. Ja, men når de rammes urimelig hårdt, er det, fordi man ikke har villet ajourføre forsørgerfradragene og ændre i indtægtsgrænserne i de lovbekendtgørelser, som nu danner grundlag for ligningen. Havde man taget fat på at ajourføre disse beløb og disse grænser, var vi ikke kommet ud i den urimelighed, og derfor skal jeg anbefale, at man retter urimeligheden og gør det nu, fordi urimeligheden jo vil blive mere udtalt i de kommende år, end den tidligere har været.

Vort ændringsforslag nr. 2 går ud på, at der indføres en ny paragraf i lovforlaget; denne nye paragraf indeholder ændringer til lovbekendtgørelsens § 4. Det drejer sig her om en forhøjelse af aldersgrænsen fra 16 til 18 år i forbindelse med børnefradrag, og desuden foreslås det, at fradragsbeløbene forhøjes for zone A til 1 500 kr., for zone B til 1 300 kr. og for zone C til 1 100 kr. Allerede ved første behandling gav jeg en motivering for vort forslag om forhøjelse af aldersgrænsen fra 16 til 18 år, samtidig med at jeg motive-rede vort forslag om at forhøje fradragsbeløbene; jeg vil derfor tro, at det på dette

sene tidspunkt ikke vil være rimeligt, at jeg gentager, hvad jeg dengang sagde, og jeg vil da nøjes med at anbefale de ærede medlemmer at stemme for dette ændringsforslag.

Vort ændringsforslag nr. 3 til lovforslagets § 3 angår nedslagsbeløb for gamle, invalider, kronisk syge o. s. v. Som man vil se, foreslås det i ændringsforslaget, at tuberkulose- og polioramte medtages under denne kategori. Jeg vil tro, vi er enige om, at disse menneskers lod er så trist og deres forhold så dårlige, at de ikke er tjent med, at man venter med at gennemføre nogen ændring til næste år. Jeg skal villigt indrømme, at der kan måske gennemføres en mere vidtgående og betryggende ændring af forslaget end den, vi her har stillet forslag om, men jeg synes, det er urimeligt at vente med hjælp til denne del af vore medborgere, indtil skattereformen er gennemført — eller i bedste fald måske til næste år. Derfor foreslår vi, at denne ændring gennemføres allerede i år.

Endvidere har vi stillet forslag om, at enligstillede mødre og enker medtages her. Jeg har hørt mange hjertevarme ord om enkerens stilling, ikke mindst under valgkampen, men de enligstillede mødre er jo ofte lige så dårligt stillede som enkerne, og derfor forekommer det os, at når der nu er en sådan forståelse for disse medmenneskers kår, så var det da rimeligt, at også de blev medregnet under den gruppe, der får del i det nedslagsbeløb, der omtales i lovforslagets § 3. Jeg vil gerne tilføje, at den omstændighed, at vi ikke har formet vort ændringsforslag som i fjor, ikke betyder, at vi mener, at lærlinge, husassistenter, enligstillede mødre og folk, der er erhvervs-hemmede, ikke burde nyde godt af disse nedslagsbestemmelser; det bør de nemlig efter vor opfattelse. Vi har imidlertid ment, at for at få denne kreds udvidet var det rigtigst at tage de hårdest ramte, de mest trængende grupper, for sig og stille forslag specielt om dem ved denne lejlighed. Vi har den opfattelse, at dermed vil der blive mulighed for, at nedslagsbeløbene kan gives til en større kreds, end vi hidtil har givet dem til.

Vort ændringsforslag nr. 4 går ud på indføjeelse af en ny paragraf om ændring i lovbekendtgørelsens § 17. Denne ændring

[Alfred Jensen.]

har en vis forbindelse med ændringsforslag nr. 2, idet også den går ud på, at aldersgrænsen forhøjes. Samtidig foreslår vi, at lærlinge og studerende sambeskattes med familieoverhovedet. Vi begrundet dette forslag med, at det er vor opfattelse, at de, som har børn, der studerer eller er i lære, ikke alene bør have skattelettelse, de bør også have mulighed for at få det børnetilskud af en eller anden størrelse, som jeg regner med der senere i samlingen vil blive stillet lovforslag om at give under en eller anden form. Dette ændringsforslag hænger iøvrigt sammen med ændringsforslaget under nr. 2; gennemføres det første ikke, vil der være en vis urimelighed i at gennemføre det andet.

Vi har endvidere stillet forslag om, at der efter lovforslagets § 5 indsættes en ny paragraf — det drejer sig om en ændring af § 26 i loven af 1922. Forslaget går ud på, at firmaer og selskaber gøres pligtige at opgive, hvad de udbetaler i renter og dividender, på samme måde som de er pligtige at opgive udbetalt arbejdsløn. Der er gennem opgivelsen af udbetalte arbejdslønninger en kontrol med rigtigheden af de selvangivelser, lønmodtagerne har indsendt; men der findes ikke en tilsvarende kontrol med de selvangivelser, som personer, der lever af dividender og udbytter, indsender. Derfor foreslår vi, at der nu gennemføres en sådan regel.

Jeg overser ikke — og skal heller ikke fortie — at ligningsmyndighederne har mulighed for at kræve en sådan fortegnelse; men det, der har interesse her, er, at der til ligningsmyndighederne, samtidig med at der indsendes opgørelse over udbetalt løn, også indsendes en opgørelse over, hvad der er udbetalt i dividender og udbytter. Jeg skulle tro, at man på denne måde kunne komme en hel del skattesnyderi til livs, og jeg forstår, at ministeren er særlig interesseret i at komme skattesnyderi til livs.

Endelig har vi under nr. 6 stillet forslag om, at der i lovebekendtgørelsen efter § 18 indsættes en ny paragraf. Den nye paragraf tager sigte på i loven — altså i loven af 1922 § 37 — nøjere at fastsætte, under hvilke omstændigheder arbejdsløse skal have skattefritagelse. De gældende regler

hjemler ganske vist mulighed for, at arbejdsløse kan indsende ansøgning om fritagelse for skattebetaling; men det, vi ønsker at få fastslået, er, at når en person har gået ledig i en bestemt periode, skal han have skattefritagelse for en periode, der svarer til arbejdsløshedsperioden. Vi har ment, at 30 dage var det rigtige, og det er det, vi har skrevet i vort ændringsforslag.

Også dette forslag har jeg argumenteret for ved tidligere lejligheder. Jeg skal derfor afholde mig fra yderligere begrundelse og blot fastslå, at den, der har haft en ledighedsperiode, har de allerstørste vanskeligheder ved at komme på ret køl igen, når han eller hun begynder at arbejde. Det er derfor urimeligt, at skattevæsenet er en af de krasseste kreditorer, der møder op, når normal ugeførtjeneste begynder at komme ind, og det er derfor, vi ønsker, at skattevæsenet ikke skal komme og stille sine krav, men at de pågældende kun skal betale den skat, som de er pligtige at betale i en periode, hvori de er beskæftigede.

Jeg skal med disse ord anbefale disse vore ændringsforslag til vedtagelse.

Øllgaard: Ved første behandling udtalte jeg nogen betænkelighed overfor nogle af forslagens bestemmelser; men under forhandlingen i udvalget har mit parti tiltrådt finansministerens forslag i det store og hele.

Den eneste ændring, der foreslås i betænkningen, er til lovforslagets § 9 — lovebekendtgørelsens § 21. Den bestemmelse, som rigsdagen gennemførte i fjor, havde den mening og hensigt at række de unge, der startede, en skattemæssigt set hjælpende hånd, men bestemmelsen har næsten ingen virkning haft. Vi har således fået oplyst, at kun 629 skatteydere i hele Danmark har fået nedslag i indkomsten i henhold til denne bestemmelse. Når det er sådan, er det klart, at der må være noget i vejen; der må være noget galt enten ved selve bestemmelsen eller i forbindelse med administrationen — det er også muligt, at fejlen ligger begge steder. I hvert fald er vi blevet enige om at ændre bestemmelsen således, at den grænse, der er fastsat for, at man kan komme ind under bestemmelsen, ned sættes fra 125 pct. af panteværdien til 100 pct. Dette vil selvsagt bevirke, at mange flere af disse unge vil falde ind under be-

[Øllgaard.]

stemmelsen, og når dertil kommer, at der nu kommer 2 årgange med ind under loven, har folketinget skabt mulighed for, at denne bestemmelse kan komme mange flere til gode, og for, at bestemmelsen, som vi fra vor side tillægger stor betydning, kan komme til at virke efter sin mening og hensigt.

Jeg vil gerne henstille, at de skatteliggende myndigheder, der er sat til at administrere bestemmelsen, gør det i overensstemmelse med folketingets mening, og meningen er, at der skal ydes disse unge, der står med store økonomiske forpligtelser, en virkelig skattemæssig lettelse. Vi fra vor side vil holde et meget vågent øje med, at denne bestemmelse føres ud i livet på den måde, som det har været tanken og hensigten.

Jeg skal hermed på venstres vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med den omtalte ændring og anbefale at stemme imod ændringsforslagene udenfor betænkningen, stillet af kommunisterne.

Poul Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale ærede medlemmer at stemme for det af udvalget stillede ændringsforslag.

Det er med nogen betænkelighed, jeg er gået ind for denne anbefaling, for vi er ikke i udvalget blevet overbevist om, at den ordning med hensyn til etableringshjælp, som vi har, virkelig har virket efter hensigten og har været effektiv. Det forekommer mig tværtimod, at der har været en hel del administration, uden at der egentlig har været tale om nogen hjælp af virkelig værdi. Vi er også tilbøjelige til at tro, at selve princippet i ordningen er forkert, som vi også sagde ved første behandling; men vi har bragt dette offer på enighedens alter og håber herefter, at man, når vi er kommet et år længere frem, vil have tilstrækkelig mange erfaringer til at kunne sige, om vi overhovedet skal fortsætte i det spor, vi er inde på.

Jeg skal samtidig anbefale ærede medlemmer at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag, som må behandles i sammenhæng med hele den skattereform, som er under udarbejdelse, og med det statskattelovforslag, som er fremsat bl. a. af mit parti.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at vi stemmer for det af udvalget stillede ændringsforslag om en nedsættelse af procentsatsen for gældens størrelse fra 125 pct. til 100 pct. af de faste værdier. Denne ændring tager hensyn til de skatteydere, der har etableret sig i tiden 1. april 1950—1. november 1953. Forslaget gik ud på en forlængelse af de regler, der i fjor gennemførtes for første gang, hvorefter nedsættelse af den skattepligtige indkomst kunne ske med 20 pct. af den gæld, der lå udover 125 pct. af de skattemæssige værdier, dog højst med 3 000 kr.

Det var ikke det store antal skatteydere i henholdsvis land-, skov- og havebrug, der fik lempelse i deres selvangivne indkomst for 1953—54 efter disse regler, men selve reglerne vandt sympati ude i ligningsarbejdet og hos ligningsmyndighederne, fordi man fandt fremgangsmåden rigtig, for, som et ældre medlem af en ligningsmyndighed udtalte: tidligere, når der var tilfælde, hvor man gerne ville der skulle tages lidt hensyn, blev der sjældent noget ud af det, fordi der ikke var nogen reelle retningslinier herfor, og ved en skønmæssig behandling spiller venskab og misundelse alt for stor en rolle.

Nu er det lykkedes i udvalget at opnå forståelse og tilslutning til, at mindstebeløbet for gælden nedsættes fra 125 pct. til 100 pct. af de skattemæssige værdier. For de skatteydere, som i de sidste tre år har etableret sig med en tungtvejende gældsbyrde, ville skattebyrden på baggrund af denne gældsbyrde og de dermed følgende afdrag være en hindring for at foretage forbedringer på bygninger og inventar, og en sådan skatteyder ville som følge heraf være dårligere stillet end sin økonomisk stærkere kollega, der havde det således, at han kunne udnytte reglerne om skattefrie afskrivninger. Folketinget har nu ved denne forbedring af reglerne fra i fjor givet de nyetablerede en chance for at konsolidere sig, inden en prisfaldskurve bliver for voldsom.

Det er rigtigt, at man i udvalget ret indgående har drøftet mulighederne for, at selvpensionisterne allerede med virkning for det kommende år skulle have ret til at fradrage de betalte præmier til en pensions-

[Axel Sørensen.]

ordning. Da tiden fra lovens vedtagelse her i folketinget, og til selvangivelsen skal være indsendt til ligningsmyndighederne, kun er 6 uger, har man ikke ment at turde tage ansvaret for en ordning, der omfattede alle pensionsforsikrede. Jeg indrømmer, at ordningen er omfattende af karakter, og mit parti var af den opfattelse, at vi burde have gjort et forsøg med fradragsret for den part af skatteydere, som kunne vedlægge deres selvangivelse en dokumentation for, at forsikringen dækkede en årlig pensionsydelse.

Med undtagelse af mit parti har alle partier indrømmet fuld fradragsret for kontingenter til arbejdsgiver- og fagforeninger. Det radikale venstre er principielt imod, at der ydes ret til fradrag for den part af kontingenter, der anvendes til partipolitiske formål. Vi er derfor imod, at de andre partier allerede fra det kommende år går med til fuld fradragsret. Mit parti mener, at forholdene burde have været klart oplyst forinden. Da vi agter at fremsætte lovforslag i folketinget vedrørende visse erhvervsmæssige sammenslutningers og faglige organisationers bidrag til partipolitisk virksomhed, har vi dog undladt at stille ændringsforslag til dette punkt.

De af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag kan vi ikke tiltræde, og jeg anbefaler at stemme imod dem.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for ligningslovforslaget her ved anden behandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker udvalget, fordi det stort set har indstillet lovforslaget uforandret til vedtagelse.

Jeg kan, som det fremgår af udvalgets betænkning, tiltræde ordningen vedrørende nedslaget for nyetableringer. Jeg har stort set den samme opfattelse som det ærede medlem hr. Poul Møller, at denne regel måske ikke er særlig egnet som et mere varigt led i vort skattesystem, men da den nu er foreslået og foreløbig er på prøve-stadiet, skal jeg ikke have noget imod, at man giver denne lempelse i nedslaget fra 125 pct. til 100 pct.

Jeg takker ligeledes de forskellige ærede ordførere, fordi de trods betænkeligheder, ganske vist på forskellige punkter, er gået

med til at gennemføre forslaget, som det er fremsat.

Jeg må derimod anbefale det høje ting at stemme imod de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag. Det er ikke efter min mening korrekt nu at begynde at lave skattereform på ligningsloven. Jeg tror heller ikke, når vi skal til at diskutere skattereformen, at de ændringer, som nødvendigt skal foretages, skal formes, som her er foreslået. Som eksempel på, hvad jeg synes er særlig forkert, kan jeg nævne, at hvis man forhøjer børnefradraget til så store beløb, som her er foreslået, vil det give store skattelettelser for de velhavende og ikke for de mindre indkomster. Jeg er tilhænger af, at man skal over på børnetilskud og helt skal undgå børnefradrag.

Jeg kan også oplyse forslagsstillerne om, at forslaget vedrørende § 26, stk. 2, i loven af 1922 i og for sig ikke kan stilles til loven, da dette stk. 2 ikke mere findes i denne lov, men findes i kontrolloven, hvor det er fastsat, at de pågældende bestemmelser kan indføres, når der er mulighed for etablering af en almindelig kontrol med rente- og udbyttebetaling, og jeg vil gerne oplyse, at jeg har under overvejelse at sætte disse bestemmelser i kraft.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til vedtagelse og anbefale at stemme imod de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran), gående ud på indsættelse af en ny paragraf,
forkastedes med 96 stemmer mod 6; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen, gående ud på indsættelse af en ny paragraf,
forkastedes med 96 stemmer mod 6; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen

forkastedes med 98 stemmer mod 6; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen, gående ud på indsættelse af ny paragraf, betragtedes som

forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen.

§§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 udenfor betænkningen, gående ud på indsættelse af ny paragraf, forkastedes med 99 stemmer mod 6; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 udenfor betænkningen, gående ud på indsættelse af ny paragraf, forkastedes med 101 stemmer mod 6; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 6—8, ændringsforslaget i betænkningen, § 9, således ændret, og § 10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. december, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

2) *Spørgsmål til ministrene.*

Mødet hævet kl. 18⁵⁵.

42. møde.

Onsdag den 16. december kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): Under den fortsatte finanslovdebat er der, udover en lang række spørgsmål med tilknytning til finanslovsforslaget, fremdraget enkelte spørgsmål vedrørende vor udenrigs- og forsvarspolitik. For at søge debatten fastholdt på det finansielle plan, og da såvel udenrigsministeren som forsvarsministeren er forhindret i at være tilstede, vil disse spørgsmål ikke blive besvaret i dag. Dette må imidlertid ikke tages som udtryk for, at regeringen ikke finder flere af de fremsatte synspunkter interessante og væsentlige; der vil da sikkert også senere blive lejlighed til en nærmere drøftelse af disse problemer. Inden jeg iøvrigt sammen med de øvrige fagministre skal besvare nogle af de spørgsmål, der er fremdraget under finanslovdebatten, vil jeg udtale mig om debattens mere almindelige forløb.